

vil komme ind i indeværende Finansaar. Saaledes sagde den højtærede Finansminister, saa vidt jeg forstod det, at Selskabsbeskatningen vilde give nogenlunde det samme Beløb som i det foregaaende Finansaar. Denne Opfattelse er jeg ganske uenig i; jeg tror tværtimod, at denne Beskatning vil indgaa med et langt, langt mindre Beløb. Jeg kan saaledes nævne, at et enkelt Dampskibsselskab — Dampskibsguldet var jo noget af det Guld, der flød rigeligst i de gode Aar — i Fjor regnede med en Skatteudgift af 8 Mill. Kr., men i Aar kun kommer af med 2 Mill. Kr. Selv om Forholdene i andre Selskaber ikke er slet saa greelle, er det dog en given Ting, at der vil fremkomme et for Statskassen meget betydeligt Minus, selv om Dampskibsselskaberne i det sidste Aar i Almindelighed har haft en Indtægt, der nogenlunde svarede til forrige Aars Indtægt, men de har jo nu faaet Lov til at fradrage den Skat, de har betalt i Fjor. Hvad der gælder for Selskaberne, tror jeg ogsaa vil komme til at gælde for de store Indkomster. Jeg nærer den største Mistillid til — det har jeg tidligere haft Lejlighed til at sige —, at de Beløb, som man har regnet med vilde indgaa i direkte Skatter, vil blive af den beregnede Størrelse. Naar vi her for et enkelt Selskab staar overfor et Beløb paa en 5—6 Mill. Kr. mindre Indtægt for Staten, og man næsten givet maa regne med, at det vil blive ikke saa lidt større, betyder Tallet 40 Mill. Kr. tilsyneladende ikke nogen større Grad af Sikkerhed. Dette gælder de direkte Skatter, men ogsaa om de indirekte Skatter tør man med nogenlunde Sikkerhed sige, at de vil give væsentlig mindre end beregnet. Jeg mener at vide, at Ølsalget i Aar ikke tegner saa godt som i Fjor, og Øllet er jo en god Indtægtskilde for Staten. Af Tillægsbevillingslovsforslaget fremgaar det, at Spiritusskatten, Guldgruben ellers i de sidste gode Aar, ogsaa i høj Grad har svigtet, idet Tillægsbevillingsloven indeholder en Bestemmelse om, at man maa regne med en Mindreindtægt af denne Skat paa ca. 10 Mill. Kr. Ser man paa de mange Shagpiber, som mere og mere kommer frem, tror jeg, at man tør gaa ud fra, at ogsaa Tobaksskatten vil vise sig i nogen Grad at svigte. Sammenlægges disse Momenter, og erindres det, at vi i det hele taget i høj Grad befinder os i en, erhvervsmæssigt set, Depressionsperiode, hvor hvert eneste Menneske, eller i alt Fald hvert eneste fornuftigt Menneske —

og af dem skulde der gerne findes nogle Stykker endnu —, er indstillet paa og føler det som sin Pligt at spare, kan det ikke andet end virke paa de indirekte Afgifter. Der er altsaa efter min Mening en meget ringe Sandsynlighed for, at der af det Finansaar, hvori vi befinder os, vil komme Balance, hvis ikke det efter min Tro lidet sandsynlige skulde ske, at Tiderne i Løbet af kort Tid skulde forbedre sig meget væsentligt. Vil man endelig kaste et Blik videre ud i Fremtiden, ud over det Finansaar, vi befinder os i, bliver der fornuftigvis kun Tale om Spaadomme, som man kan tillægge ringe Betydning, men saa meget tror jeg dog er sikkert, at det Aar, hvori vi i Dag befinder os, og som altsaa skal danne Grundlaget for Beskatningen et Aar videre frem i Tiden, vil blive saaledes, at man i allerhøjeste Grad maa regne med svigtende Indtægter for Statskassen.

Jeg kan derfor ikke se rettere, end at hvis man vil se paa Forholdene, som de er, og som der er al Sandsynlighed for, at de vil udvikle sig, maa det erkendes, at vi finansielt gaar en overordentlig vanskelig Tid i Møde. Man kan sige, at disse Bedrøveligheder tidlig nok kan komme til Befolkningens Bevidsthed, naar det viser sig, at [de er der. Men jeg tror, det er rigtigt, at Befolkningen stilles overfor det som en stor Grad af Sandsynlighed, at de kommende Tider vil blive ganske overordentlig vanskelige i finansiell Henseende. Hvordan man nu i det hele skal klare det til sin Tid, er det ikke min Sag at give Anvisning paa her, og man kan jo ogsaa efter alt foreliggende vide, at den højtærede Regering til Efteraaret vil møde med Forslag, som fornuftigvis skulde have til Hensigt at skaffe de fornødne Beløb i Statens ikke alt for fyldte Kasse. Det er imidlertid min Tro, at skal disse Love give det fornødne, vil det blive Love, som kommer til at virke i høj Grad trykkende paa Befolkningen. Jeg tror ikke, at man kommer udenom det, og jeg kunde meget ønske, at der fra autoritativ Side kunde fremsættes Udtalelser i samme Retning, idet jeg som sagt tror, at det er i høj Grad ønskeligt, at Folket saa meget som muligt vil indstille sig paa, at Tiden, der leves i, og Tiden, der kommer, vil blive en for Statskassen og Befolkningen meget vanskelig Tid finansielt set.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingerne.